

בש"פ 6724/16 - מדינת ישראל נגד שלמה זריהן

בבית המשפט העליון

בש"פ 6724/16

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

שלמה זריהן

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ח' באלול תשע"ו (11.9.16)

בשם המבקשת: עו"ד בת שבע אבגז

בשם המשיב: בעצמו

החלטה

1. לפני בקשה להורות על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, החל מיום 13.9.2016 או עד למתן פסק דין בעניינו בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם מבין המועדים.

2. כתב האישום שהוגש ביום 13.12.2015 אוזח שני אישומים והוא תוקן בינתיים פעמיים. לפי כתב האישום בגרסתו האחרונה, המשיב הצית אש סמוך לדלת הכניסה של דירת משפחת בן שבת - ביום 7.12.2015, בשעה 02:30 - עת

ישנו בה ההורים ובנם בן ה-13. האש אחזה בדלת, בשטיח הכניסה ובמטאטא. בן אחר של בני הזוג, יוגב, הגיע באותה עת הביתה והבחין במשיב כשהוא נמלט מן המקום. המשיב גידף את השוטרים שהגיעו לביתו על מנת לעצרו וירק בפניו של אחד מהם. לפי האישום השני, בית משפט השלום בטבריה הורה ביום 13.5.2015, במסגרת הליך פלילי אחר, על שחרורו לחלופת מעצר בדמות "מעצר בית לילי" בין השעות 24:00 - ל-05:00 למחרת. בעת ביצוע עבירת ההצתה המיוחסת לו, אמור היה המשיב לשהות בביתו.

3. המבקשת טוענת כי מסוכנות המשיב - הנלמדת מהמעשים המיוחסים לו - וכן העובדה שלא ניתן ליתן בו אמון נוכח ביצוע עבירת ההצתה תוך כדי הפרת הוראה חוקית, מצדיקים קבלת הבקשה ובפרט בהתחשב בכך שפרשת ההוכחות נמצאת בעיצומה וצפויה להסתיים בתקופת ההארכה המבוקשת.

4. המשיב, המייצג את עצמו, טען בעל פה וכן הגיש מסמך בכתב המסכם את טיעוניו. בתמצית ייאמר כי המשיב סבור שכתב האישום נגדו - הכולל, כאמור, כמה עבירות - נוסח באופן הפוגע בזכויותיו. כן נטען כי המשטרה חיבלה בבדיקת הארוע, שכן לא הוזמנה מז"פ; הז'קט שלו לא נלקח לבדיקה; לא נבדקו טביעות אצבע באתר הארוע, לא נבדק ה-DNA מהרוק שאותו הסיר השוטר מפניו, כדי לאמת שהוא אכן ירק ולא נחקרה כהלכה גרסתו של העד יוגב בן שבת, שטען ששב לביתו מבילוי עם חבריו (שלא נחקרו על ידי המשטרה). עוד נטען כי לא היה מקום לייחס לו עבירה של הפרת הוראה חוקית, שכן תקופת "הגבלת התנועה" כפי שעולה, לטענתו, מהחלטת בית המשפט השלום בטבריה הייתה מוגבלת לשישה חודשים שראשיתם ב-13.5.2015, כך שבעת ארוע ההצתה בה הוא מואשם, הוא לא היה אמור לשהות במעצר בית לילי.

5. החלטתי להענות לבקשה ולהורות על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים כמבוקש. מסוכנותו הנטענת של המשיב נלמדת הן מעובדות כתב האישום והעבירות המיוחסות לו במסגרתו והן מעברו הפלילי. בנוסף, האישום השני שבכתב האישום מעיד כי לא ניתן ליתן אמון במשיב שלכאורה הפר הוראה חוקית.

6. כל טענותיו של המשיב תיבדקנה במסגרת ההליך העיקרי בעניינו.

7. הבקשה המפורטת ברישא להחלטתי זו מתקבלת איפוא.

ניתנה היום, ח' באלול התשע"ו (11.9.2016).

ש ו פ ט